

СВОБОДА
FOUNDED 1893
Svoboda ISSN 0274 6964 is published daily except Sundays
Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc.
at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Svoboda 201 434 0237 JNA 201 451 2200
Бюро НС: в Вашингтоні
202 347 UNAW 202 347 8631 (факс)
Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street Jersey City, NJ 07302
Tel. 201 434 0237 201 434 0807 201 434 3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$150, на півроку \$80, на три місяці \$30.
Додатково: \$100 річно. За кожну зміну адреси \$10.
Чек, money order, аirmail на Svoboda

Статті, дописи і листи авторів не можуть відшкодувати
пошти. Редакція не приймає за право на публікацію
виправки. Коректуру надіслати матеріал неможливо.
Матеріал повертається, якщо тільки коли автор собі це
хочає. Авторі дописувати за адресою: Свобода, 30
Монтгомері-стріт, Джерсі-Сіті, Нью-Джерсі, 07302.
Відшкодування пошти не оплачується.
За змістом дописів Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Навала імігрантів з Куби

Президент Білл Клінтон є вірний собі як він
рішить, то обов'язково швидко після того зми-
нить те своє рішення і проголосить нову заяву,
яка буде політичним ребусом та створить нову
проблему.

На цьому місці ми інформували, що дикта-
торський вождь Куби Фідель Кастро проголо-
сив, що він загалом не видає своїх заповідей з
Куби до Америки і не ставити перешкоди
бажаним втілкам. Це налякало напад на Флориду,
або, швидше за все, напад на Кубу. Американські
співки рішуче протиставляють прийманню нових
втілок з Куби, які є дешевими робітниками, що
шкодять економічній країні. Клінтон проголосив,
що він уважатиме дозвіл Кастро на еміграцію до
ЗСА як „ворожий акт”. Але Кастро не налякався і
в минулому тижні зріс наплив втілок з Куби.
Минулої п'ятниці Клінтон забрав усе про „воро-
жий акт” та заявив тільки, що Фідель Кастро не
керується імміграційною політикою Америки та
що він, Клінтон, звільняє зміню політику супроти
імігрантів з Куби. Мовляв, американська при-
бережна сторожа звертатиме увагу на втілок
з Куби назад, а ті, що вже висадились, арешту-
ватимуть і відсилають на військову базу ЗСА
Гвантанамо на Кубі. Але не сказано, скільки
таким кубинським втілкам зможе встановити на
невеличкому просторі фортеці у Гвантанамо і
чому тих невдачливих втілок не відсилають до їх
осель замешканців. Почули ми з телевізійних
новин, що Президент чинить дальший натиск на
Кастро, щоб той зупинив втечу своїх громадян.
Заповідано припинити додаткової допо-
моги замешкалим уже на Флориді кубинським
імігрантам, якщо вони приймають нових своїх
своєвік чи приятелів, які шукатимуть на Флориді
обстановку землі. Заповідано теж припинити
банками і приватними людьми видачу гро-
шових чеків. Власть на Флориді раді таким
розпорядкам, але якій мільйон кубинців на
Флориді, до теперішніх приятелів Америки,
опиняться в ситуації без виходу. Економічна
ситуація на Кубі загрожувала голодовою
катастрофою. Залучали також на Флориду
у тамошний гуц кубинських емігрантів голоси,
щоб повторити збройне висадження на зразок
озброєних Д. А. Азенгавером у так званій
Свинячій затоці на Кубі, висадження, що його
спартачи і довіри до прогни тодішній президент
Джан Кеннеді, який не дав тому висадженню
летуської підтримки. Історія не повторюється,
але має свої аналогії.

Можна б використати теперішній „ворожий
акт” Фіделя Кастро для перекреслення даної
Джаном Кеннеді облички Нікіти Хрущова, що
ЗСА збройно не виступила проти Кастро. І
можна наслідувати мудроті політики Азенгавера.
Але для цього треба мати лідерський талант
Азенгавера, Річарда Ніксона, Рональда Регена
чи Джорджа Буша.

В американському суспільстві далеко не всі
схвалюють останні розпорядження Клінтона. На
Стіву Свободи пишуться слова шляхетного
заклику поетеси Емілі Лавлау: „Проходьте всі
обездолені, голодні і безпритульні...”

Американські великі міста тепер перенасе-
лені і стають джунглями для торгівлі наркотика-
ми, злодіями і розбійниками. Але радикальне припин-
ення в'їзду до Америки, яка все ще може
примістити і прокормити мільйони нещасних
втілок, — така радикальна політика різко
перечить гасло: „людські права”, що його
заплюскає вживав президент Клінтон. Нема в його
внутрішній політиці, що менше нема в закордон-
ній політиці стрижня. Вічне хитання, щораз нові
зміни. Це вже не зникаюча політика, а наслі-
дування військовому виходу, „муштри” епохи
російського царю: „жизнь вперед, да шага
назад”. Тож чи можна дивуватися занепокоє-
ності Президента та даньного прести-
жності самі установи президентури?

На зустріч Олександра
Мороза з ветеранами „Ве-
ликої вітчизняної війни” в
Києві 5-го серпня ц. р., по-
мештимої пласку розмови
з американським виперед-
ником Албертом Гором,
як відбувалися три дні ра-
ни, голова Верховної Ра-
ди України заявив, що світ,
мовляв, не зацікавлений в
тому, щоб Україна стала
сильною, могутньою дер-
жавою, а тому не треба
покладати великі надії на
західну допомогу. Для фак-
тичного заарештування на-
гадаємо, що пролонгуєчи
допомогу для „об'єднаних
економічних реформ”, віце-
президент ЗСА підкреслює,
що саме „сильна і багата та
незалежна Україна є стабілі-
зуючою силою для миру в
Центральній Європі і в ці-
лому світовому регіоні”.

Нагадаємо теж, що це так
зависаючі відомі „смішки” в
Неаполі намітка для Укра-
їни матеріальну допомо-
гу в сумі 4 бильйони доларів
для здійснення „лих об'єд-
наних економічних реформ”,
які є як мачи б сприя-
ти тому, щоб Україна ста-
ла дійсною стабілізуючою
силою фактором в цілому
світовому регіоні.

У свідок цих фактів ви-
разно негативне антизахід-
не становище спікера украї-
нського парламенту в
цьому питанні є більше, ніж
дуже. Воно є не тільки
недипломатичне, але й
прямо неспроможне і тим
самим шкідливе.

О Мороз відомий своєю
загальною антизахідною
настановою, який він не
раз усе давав висвітлювати
своїм висловам. Ми не зна-
ємо, чим вона зумовлена.

Третя книжечка — це
теж видання улюбленої
казки Катерини Переліско-
ї. Три правди. Авторка
згодом старенька й немін-
но добре відома нещав-
ним покілним вихованкою
і дітей. Її творчість нахли-
дає дитині радість та
бадьорство, і вона вміла
розказувати про великі жит-
тєві правди, словом, зрозумі-
лими простотою сприйма-
нню, навіть найменшій.
„Три правди” — це
дорозумка української дити-
ни на все життя. Було осно-
вано на думка казки — про те,
як збудити знову втрачену
Батьківщину.

Видання це має ще й
інше значення, що здій-
снилося воно заклади „сто-
ковим фундаментом” — як
показує — пенсіонерка
Василіа Саламона та ма-
ленького Юліянка Ломати,
якому ще й не сповнився
перший рочок. Світлина
цього останнього наймен-
шого нашого місяця при-
крадує це видання на славу
дуси і бабусі, які так вве-
ли в цю книгу „троянсь-
ке життя”. І, значно, під
роздум іншим численням.

Микола Вірний

ПРАЦІ ВІДДАНОМУ — 75!

II

Професор, як неодноразово були на Україні і завжди
з вірою в її майбутнє говорите про це, що хоча люди
лежаться змислу економіки України та дискусій, які
свідчать більше про кваліфікацію лідерів, невиробле-
ності характерів, небажання вчитися, ніж справжнє знання,
досвід. Чи, може, це найвище відхилення історичного
розвитку Заходу, а зокрема і особливо досвіду тих країн,
які після повного знищення індустриї в господарстві під час
Другої світової війни, не маючи скрабів Америки, Англії
чи Росії або України, відбудували і сьогодні живуть
нормальними життями? Чи не існують умови в відхилення
української людини і її батьківщини?

„Без найменшого сумніву в далі твердо вірю у
віднесення української людини і її батьківщини. До речі,
я вічний оптиміст і в цьому мені ніхто не захоче. Мій
оптимізм базується на твердих основах характеру
української людини й на її духовних силах вистояти все,
яким страшніше воно не було б. Вважало, що іпшій народ,
коли б опинився в таких труднощах і життєвих випробу-
ваннях, ніколи не виправдав би себе на Україні. До речі,
нама ніх не можна писати про майбутнє теперішнього
стану в Україні, бо він з часом зміниться. У житті не має
нічого вічного. Людина тут постійно вчиться, виробляє
свій характер, здобуває досвід. Одному народові дитяче
ще легше, іпшому важче. В Україні я не чув, щоб люди
відхиляли історичний розвиток Заходу. Вони горнулися до
західної культури, шукали співзвучності з нею, а
найвищою вважали себе її частиною. Москва для них
духово чужа, бо там культивується терор, насильство,
постійне пригнічення людськості”.

Майже як уяві, що доседе в мене архів
відносини з українцями? Чи не іпшій моїх прихильників.
Це свідчить дуже гарно про нашу прагматичність, дисциплі-
нованість, відданість нації. Свідчить як напалася, ринного
призначення статей, вступних роздумів милому роду?
На якій групі можна їх розбери? Чому приділяєте увагу

А. Каміський

НЕБЕЗПЕКИ КОМПЛЕКСУ
„НОСТАЛЬГІЙНОГО ЖАЛО
ЗА МИНУЛИМ”

І

мі і досвідчені дослідни-
ки Ренд корупції — Р. Д.
Асму, Р. Л. Кутлер і Ф. С.
Леррері — писали в „Нью
Йорк Таймс” (27-го серп-
ня 1993, стор. 17), що „За-
хід повин розвинути кон-
структивну укроборську по-
літику. Незалежна Україна є
одним із найважливіших
факторів нового стратегі-
чного кресу Європи; вона
є як важливий стратегіч-
ний буфер між Європою і
Росією. У світі неспівності
жодної російської демокра-
ції, вона репрезентує най-
кращу гарантію проти ро-
сійської імперської рестав-
рації з поглядом Східної
Європи, особливо Польщі.
Повіренню Україні у керу-
ванні Росією конфедерація
перевернула б геострате-
гічне рівняння в Європі у
своє”.

О Мороз відомий з того,
що завжди любить гово-
рити „по людським” і „по
політичним”.

Друга половина тез — то
нішній реалі. В межах
колішнього Союзу утвори-
лося багато держав. Ші
держав повинні зберегти
свою суверенність. Але
стосунки між ними повинні
бути добрим, братнім...
Ми були однією державою,
що була розділена на
багато роки і напів столі-
ття. Історія має посприяти
добророзумному становле-
нню. Але коли люди гово-
рять, що можна сьогодні
відновити старий Союз,
то це білоруської угоди...”

Прозе чи він говорив три
дні

Лесь Храплива-Шур

„А МИ, ІМ НА ЗЛІСТЬ,
ЖИТИ БУДЕМО!”

на політичній кінгазеті тут,
за морем. Не лише тому,
що покрити кошти видан-
ня, а тому, щоб і їх користи-
ти нашої дискусії, в
першу чергу.

Казка може замовити
в редакції УПЛДМ —
книгарні „Арха-Захід” у
Торонто.

Та це було б, кби ці три
видання були на сучасну
поштову єдиними. Список їх
можна продовжувати ще
виданнями, які вийшли вже
в Україні, але стараннями
та при допомозі УПЛДМ
Світової Координації
Виконано-Освітньої Ради
при СКУ, Задаючи фонди і
наполювання старанням
відомої місячати Марії
Крижанівської із Роче-
стеру, ЗСА, виходить новим
накладом у Києві „Гарфа-
Лейн” Константин Мали-
нської. М. Крижанівській
задаючи теж може вихо-
дити знаменитих з виховного
погляду історичних опові-
дань В. Баратури „Меч і
книга”. В додаток ця ж
місячатила уфундувала, ви-
стартвала сама, видання
оповідання „Учитель” із
тексту авторки Марії Дмит-
ренко — Богдани Світлик.
Він довгі роки був недо-
ступний — зберігався від
ворога у добрих руках. Са-
ма ж авторка, вояк УПА,
згинувла в бою біля села
Лихобори на бойовищі у
1948 році. Її загальною
визначкою для дітей,
про молодого розвідника
УПА, побачила світ уже
всюде, у Львові завдяки
щедроті добродія-ра Ми-
коли Ценка.

Не можна не згадати і
класичної повісті про голод
в Україні „Камінь під ко-
сою” Ольги Мак, яку ви-
дало в Києві видавництво
„Глобус” коштом УПЛДМ.
Треба теж згадати
„Вибрані казки” нещаво
покійного Юрія Тенка, які
видало Братство Вояків і-
її Дивізії Української На-
ціональної Армії, а також
добиру побожних легенд
„Джерело Марії”, виданої

(Закінчення на стор. 3)

Світлана Світлик-Криса

СТЕЖКА В ДИТИНСТВО

Блакитне небо, поле і волошки...
Який пейзаж, як серце веселить!
Кохальце вітер стелить жито,
Високо — жайвір, стежка в даш біжить.

Здається, що вона втече в дитинство,
Куди не кинути на літак катка.
Там біли хати мальви, материнка,
А мама кося доміла запілля

В селі червоні вишні пересели,
В конячій сніг стрибунчик бринить,
А лопатка вже збирається у вирі,
І на порозі серце вечорі стоїть.

Побудь ще з нами, діти, волошково,
Ще подаруй нам сонячні доти,
І запроси в дитинство веселеско
Хоч в снах, хоч раз це запроси.

Львів, 1994 р.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
— НЕ БУДЕ І УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Івана Істеревича, в родині якого було сім синів і чотири
доньки. Мама майбутнього професора була наймолодшою.
У сини закінчили вищі школи і стали фахівцями в різних
діяльностях (лікар, вчитель середньої школи, архітект,
урядовий).

Професор В. Жила був родом з двох сімей „Забра-
жених” (1980, 1985, понад 1100 сторінок). Рідні місця
відшукана у 1992 році, побував там близько трьох тижнів,
виступав з промовою про єдність, злагоду і співдруж-
ство. Люди дякували йому за відвідання і на вулицях міста дуже
часто розпитували його. На Україні того 1992 року
майже повністю (з незначними скороченнями) було
віднайдено перший том „Забражених”. Другий том передру-
ковано в 1993 році.

Майбутній науковець дитинство багато читав. Спо-
чатку в цьому допомагала мама, а згодом долала сам тисно-
мний книжковий сторінок. Мама призначувала синови влас-
ний вільний час. Вивчав з нею історію і німецьку мову.
Прочитав чимало книжок з бібліотеки батька.

Вчасно починав народити школу, гімназію і вчився один
рік на приватному факультеті Львівського Університету
(1938—1939).

А чималий під опуклою совєтської армії і влади, яка,
як твердили, вивозила вас і приєднала до матірньої
земель України?

„Так, жив під совєтською окупацією від 17-го вересня
1939 року до кінця квітня 1941 року. Був у вільній від 19-
го грудня 1939 року до травня 1940 року. На Забражених
вибуло повстання проти совєтської влади, що привело до
узнання майже всіх національно свідомих чоловіків”.

— Чи дозволено служити в армії СРСР, в яких
коштах, чи брали участь в боях, де поклали в погон, як і
коли опинилися на Заході?

„Служив в армії СРСР, але дуже коротко, від 2-го
травня 1941 року до 12-го липня 1941 року в транспортно-
військовій частині. В погон поклали під Опочкою.

Жити на Заході було менш спокійно не легко, прихили-
лося вважалося за правдою, але природно, водночас і „чужак”.

— Як довелося жити в різні періоди на Заході? В яких
країнах і які школи відвідував?

(Закінчення на стор. 3)

Величаваний пане
редакторе і працівники га-
зети „Свобода”!

Хочу нагадати цього
листа ще раз, але якось
не було так склясо, що була
заявлена в літарні і відкла-
дала себе писання і пожу-
вало себе дуже виноно пе-
ред Вами і вашими читачи-
ми наших газет, які нам з Ро-
маном так широкі допома-
гли.

Ось тепер пишу Вам з
Львова, з дому. Ще 16-го
квітня цього року газету
„Свобода” надрукувала ста-
ттю „Шлях до мрії Романа
Ханника”, в якій розпові-
ло про долю його сина Рома-
на, інваліда з народження.
Микола Метелюк, сестро, за-
неполюючи, проявив велике
мислосердя до Романа і при-
вів нас з сином до ЗСА на
свій кошт, а доктор Ми-
хаїло Козак домігався про
операцію в американсь-
кому шпиталі. Операція була
дуже складна і тривала та-
к довго, що мені здавалося,
що минув уже рік, а всього
було всього годин. Фактич-
но лікарі, перепиливши
моєму синові, переслали
лікарів, вивіривали кістки,
а в тазову кістку вста-
вили металеву конструкцію,
яка тримав його ноги в пра-
вильній позиції. Лікарі ува-
жали операцію вдаваною,
хоч вона не дала стільки
багато, як вони сподівали-
ся.

Ми пробули з Романом
в шпиталі п'ять місяців і
тоді з'ясувалося, що перед
ним ще дві операції. Нас-
тупна

тупна відбувається в кінті
1995 року, витягнуть ме-
тал із кісток і можливість
операції для продовження
м'язів. Нам з Романом не-
можливо було жити в ЗСА
цілих три роки і ми повер-
нулися до Львова і чекаємо
наступного приїзду. Ми ду-
же скучили за домом, Ро-
ман за батьком, сестрою, за
школою, за бабусею, яка
жодного дня не відпустила
її бабусі своїх внуків.

І думаю, що не мені по-
яснювати, яке радісне по-
чуття для нас усіх, повер-
нення додому.

Коли минуло кілька тиж-
нів після повернення додо-
му, ми поклали сучати за
Романом, які стали
нашими широкими друзями в
ЗСА. Ми з Романом вважа-
ємо нашими рідними і дру-
зями всіх тих читачів „Сво-
боди”, які відгукнулися на
статтю про горе його сина.
„Шлях до мрії” мого сина
виникав дуже складним і
важким, але поклади сучати
за Романом, який був до-
помогою його сина і, завдя-
ки цьому, я могла оплатити
готель, при шпиталі, де я
прожила чотири місяці по-
раз з Романом.

Ми змушені економити
кожний цент, бо ще дове-
лється приїхати 2—3 рази, а
квитки дуже дорогі.

(Закінчення на стор. 3)

ТВОЯ АБЕТКА

КНИЖКА-КАРТИНКА ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Художник **Едуард Колесов**
Редатор Л. О. Мірошніченко
Книжка видана дитячою літературою, Веселля, 1990, з хар-
ктерною книжковою фабрикою, стор. 32, ціна 2,00 дол.
Можна набувати у книгарні Свободи
Мешканці міста Нью-Джерсі зможуть допити до цін
9% продавця продукту

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішній хвороби
Принймає у Кенсі, викладає на вищих навчальних
ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Принймає в Кенсі, викладає на вищих навчальних
Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленям

Адреса: Мангеттен, 105-37 64th Avenue
ROCKEFELLER CENTER, Forest Hills, N.Y. 11375
630 5th Ave. Room 1803 (718) 459-0111
New York, N.Y. 10020

УВАГА! ГАНТЕР, Н.Й.
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ
"СЛОВО" ВІДІЙ НА ЙОРК
запрошує на
АВТОРСЬКУ ЗУСТРІЧ
з нагоди появи книжки "12 українських оповідань"
ІПАРІОНА ЧОЛІГАН

У ПРОГРАМІ:
* мистецькі читання творів та
* слово автора
Неділя 28-го серпня, 1994 р., 12:30 по пол., у Грассі

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
Ім. Леся Українки при УКА
Morris Kavari, Н. Дж.
— оголошує —

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ
від садочку до 11-ї класи
(школярів і їхніх батьків запрошує до 3-ї класи)

РЕЄСТРАЦІЯ ТА ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАВЧАННЯ
10-го вересня 1994 р. — 9-та год. ранку до 12-ї год.
Borough School, 500 Speedwell Ave., Morris Plains, NJ 07950
9:15 ранку — СХОДИНИ БІЛЬШІ

ІА УПРАВЛІВ БІЛЬШОГО КОМІТЕТУ:
голова — ДАРКА СЕМАНШИН
(201) 583-0896
адміністратор — ЛЮСЯ БУНІК
(201) 631-9788

КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ
100-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ

Окружний Комітет Відділу УНС в Ромчестері
з нагоди 100-ліття Українського Народного Союзу
в наступному:

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ
з мистецькою програмою

Головний промовець — Аня Дидик-Петренко
заст. президки УНС

Неділя, 11-го вересня 1994 року
години 1-3 по пол.

в залі Школи св. Йосафата при Сентон Лейн
Ромчестер, Н. Й.

У всіх церквх відправляється Літургія
за померлих членів УНС

Квитки вступу (10,00 дол. дорослі, 5,00 дол. діти) можна
набути в Кредитній Мозаїці та в офіс секретаря
поодиноких відділів УНС

ПРОСИМО ЗЛОСИТИ СВОЮ УЧАСТЬ
до 6-го ВЕРЕСНЯ 1994 р.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
ПЕТРО ДЮБА, голова
ДМИТРО ПРИСТАЙ, секретар
МЕРІ СВЕРИДА, касир

Праці відданому — 75

(Закінчення зі стор. 2)

З Європи з родиною (дружина і двоє дітей) переїхав до Бразилії (1948—52), працював у міському бібліотеці "Свист". Видав у Сан Пауло українську газету "Наша Думка". В Канаді працював і вчився в Манітобському університеті (бакалавр 1959 року, магістр 1962 року). Студії продовжував в Оттавському університеті й в Українському Вільному Університеті (докторат 1967 року). У Канаді працював директором, асистентом у середній школі, а в 1963 році перейшов на працю до університету в Тенесі. В Лаббоку й там працював до виходу на пенсію в 1986 році.

Коли відлучив, професоре, що досягнули те, що довгий час було мрією (родина, праця і постійне навчання)?

— Десь у середині 50-х років відчув, що я був на правильному шляху та що повинен присвятити вчительській праці. Тут я мав чимало гарних успіхів у середній школі, а згодом в університеті. Гарні очиски інспекторів і чудові очиски студентів і їх похвалу співрацю.

Що потягнуло вас до діяльності в Державному Центрі сільськогосподарського Уряду?

— До державного Центру сільськогосподарського Уряду мене запросили, беручи до уваги, що я був на пенсії, маючи багато знань політичної ситуації, знав мови і змів писати перекладні листи та серйозно мемуарувати.

Члени сільськогосподарського Уряду, обговорюючи вашу пропозицію передати владу Уряду України, схвалили і передали свої повноваження. Даруйте, що це раз запитую: "Ви абсолютно певні, що це було єдино-правильне рішення і ваша віра не здалася в байдужість?"

— Так, я дів важко, що передання повноважень Уряду в Києві було єдино-правильним рішенням. Моя віра не здалася мене тут і буд. Не знаю чи повірте, але переданою повноважень, ми могли легко захитати київський Уряд, а ми не мали права на це. Мені здавалося, я дів здається, що нашим завданням було скріплити цей Уряд і йому всесторонньо допомагати. Упоши після передачі повноважень Президент Кравчук взяв мене в обійми... Перебуваючи досить довго й в різних областях України я відчував, що це був правильний крок і єдиний правильний вихід з ситуації.

— А як у вас з видавничими справами? Планували щось видавати?

— Планували видати мої кращі статті українською, англійською і німецькою мовами та розкрити дещо цікаве і заміне з мого життя і праці.

І я щиро сердечно бажаю вам успіхів у цьому. Воно, щоправда, нам ще рано займатися повним публікаційним процесом зробленого, написаного, але краще, коли відійшовши на пенсію, творчі сили, справи видавничі не відкладають на бік. Ви за один рік написали більше ніж дехто, може, й за роки академічної праці...

Проф. Володимир Жука

Особисто радий, що на своєму шляху зустрічаюся з такими трудолюбивими людьми, як ви, професоре. На скрізь конструктивний, відданий підхід до праці, обов'язків, до родини, людей, до батьківщини. Життя любить людей з такими чистими серцями, думами і світлим розумом.

А ми їм на злість...
(Закінчення зі стор. 2)

при допомозі парафії святого Миколая в Торонто, у в-ві "Просвіта" у Львові.

Список, хоч і неповний, варто закінчити працею відомої вченої Антоніни Горюхович "Післямова в дитині і розумі людини". Книжка вийшла в Дрогобичі, в видавничстві "Добре серце" і містить основні вказівки про релігійно-національне виховання дітей, для батьків та педагогів.

Всі ці видання цілком чи частково оплачують, або

Приспонує несподіванкою для мене була зустріч із теплішою, усміхненою літньою жінкою — мисткинею Богуславою Гнатів.

Наша зустріч відбулася під час Українського фестивалю на відпочинковій оселі "Верховина", у Лен Спей Мистецький Зенон Голубець підійшов до мене і попросив допомогти влаштувати експозицію творів "додаттв людини". І коли я зустрілася з нею, то насправді відчув у ній добру душу мистця.

Соняшник світ Богуслави... — так, думаю, найкраще буде розпочати розмову про її твори, та й про саму мисткиню.

Народилася Слава в Галичині, недалеко від Стрия, в маленькому містечку Жидчаві. Волею долі, як і багато інших наших земляків, опинилася в далекій від нашого рідного краю Америці. Потім до мистецтва відчувала вона це з дитинства, але змогла взяти в руки олівця та фарби прийшла тільки 28 років тому назад.

Богуслава Гнатів поступила в університет Стон Голд в Нью-Джерсі студенткою живопису. Успішно закінчила студії в одних із найкращих викладачів цього університету. Під час

Мальовничий світ Богуслави

Богуслава Гнатів

навчання захоплювалася рисунком, пошуками власної манери, кольорів, знаходила саму себе. Досконало студіювала анатомію людини, пластику людського тіла, рух та характерний образ натури. Її майстерність добре відчувалася в рисунках, виконаних вугіллям. Натура оживляла і глядач не може не зауважити сильної мистецької руки. Чітка, правильна лінія окреслює тіло, розгортає широкі штрихи надають об'єкту форми, яку мисткиня буде на папері. Рисунок

Богуслави Гнатів сміливий та живий, несуть у собі справжню мистецьку цінність та красу. Рисунок — це основа в образотворчому мистецтві, і коли мистець добре володіє рисунком, тоді про нього можна сміливо говорити, що перед ним відкривається дорога вгору, до вершин пізнання світу і самого себе.

Живописні праці Богуслави дихають свіжістю, її кольори чисті, яскраві. Пастельною манерою писання вона легко добивається передавання настрою у своїх картинах. В них відчувається пошук, перспектива у просторі. Своєї красивою вона наповнює дуже відчутним настроєм дні як пори року. Яскравість барв, насиченість тона кольорів, вишуканість та новаторські переходи від теплого до холодного і навпаки — це те, що мисткиня адало передує у своїй праці.

Соняшники, квіти Богуслави Гнатів — це одна із крапів її знахідок. Це характер її душі, який відображений у її полотнах. Сонце України — так зветься всім нам відомі квіти, але соняшники мисткиня не звичайні. Вони чарують і заворожують свій погляд. Вони перелискують золотистими — жовтими барвами на сяно-голубому тлі неба, несучи в собі прагнення національного духу нашого народу. Оглядаючи праці мисткини, яка прожила сім десятиліть літ, не можна відірвати погляд від її полотен. Вона кличе нас за собою у свій чудовий світло-малювальний світ. Мистецьке надбання Богуслави приміє не та близьке для українця.

Подяка

(Закінчення зі стор. 2)

Роман під час впрас.

Лікарі обіцяють, що після двох наступних операцій Роман буде ходити як усі.

Я хочу подякувати вашій газеті, а через газету всім людям, що допомогли матеріально і добрим словом підтримали мою дитину в тяжкій для нас годині.

Низький уклін до землі від мене, матері, за вашу доброту і співчутливі серця. Мати Боже нехай охороняє всіх нас.

З глибокою повагою до вас

Люба і Роман Хавчук

АЛЬМАНАХ УНС '94

Пригадуємо нашим передплатникам, які отримали Альманах УНСОюзу на 1994 рік і які з різних причин могли забути вислати належність за нього, зробити це в найближчому часі. Крім того, повідомляємо, що у нас є ще декілька чисел цих альманахів. Особи, які бажають б придати цю книжку, прив'язану 100-літтю УНСОюзу, проситимуть прислати чека на 12 дол. із замовленням до адміністрації "Свободи".

УВАГА! УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні оголошення

до поміщення в щоденному "СВБОДА" приймаються тільки до години 8:30 ранку, якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня. **ВІДПІСЬ ОГОЛОШЕННЯ**

Ділюсь з друзями і знайомими безмежно сумною вісткою, що 19-го серпня 1994 р. відійшла від мене у позазорний простір "сонічко" цілого мого життя **МОЯ НАЙДОРОЖЧА МАМА**

бл. п.

ІВАННА КАЛИНИЧ

Доня о. каноніка Іована Ярославича, пароха у Райській, біля Сняго, вдова по о. канонікові Теофілові Калиничеві, м. доканув Лежайського Деканату, закінчила з відзначенням Український Дівоичий Ліцей та Учительський Семінар в Перемішлі.

ПАРАСТАС відбувся у похоронному закладі Лиги та Лиги у Юнош, Н.Дж., в похоронні відправи розпочалися у церкві св. Івана Христителя у Ньюарку, а закінчилися в українському православному цвинтарі св. Андрія у Сент-Борн-Брукс, після яких відбулися трізна.

МАМО МОЯ,

Як щастя квіт Ти відійшла з моєї віч і не вернеш біляш ти знов, Бо Ти сподів, Ти чарівний сон.

осамітнений сон — ПЛОМОНІР і дальша родина

ВОВЧА ТРОПА

запрошує вас з родиною на

40-літній ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ і ЗАБАВУ

в суботу, 24-го вересня 1994

Ramada Hotel, East Hanover, N.J.

Коктейль 6:30 веч.
Бенкет 7:30 веч.
Вечірка для молоді 8:00 веч.
Забава 10:00 веч.

Гравці "ЛУНА" (ТРИ ОЛЕСЯ КУЗИШНИНА) і "ДУНАЙ"

Бенкет і забава — \$45,00 від особи • Вечірка молоді — \$20,00 від особи

Вечірній стрій побажаний

Чеки випускувати на: Ріан Смір і вислати на адресу:

Eugene Brozyna
244 Union Avenue
Wood Ridge, NJ 07075

